

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 24Csp/87/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7217214733
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Szaniszlová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2019:7217214733.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudkyňou B.. Q. A. vo veci žalobcu: K. R., a.s. so sídlom v K., Z. XXX/A, T.: XX XXX XXX, zast. Q. kanceláriou B.. Z. C., O., s.r.o., so sídlom v K., M. XX, proti žalovanej: U. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom v C., E. 4, o zaplatenie X.XXX,XX eur s prísl. takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 2.495,19 eur s 9 % úrokmi z omeškania ročne od 24.5.2009 do zaplatenia, to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.
V prevyšujúcej časti úrokov z omeškania žalobu zamietajú.
Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručенou tunajšiemu súdu dňa 11.5.2017 žiadal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 2.495,19 eur s 9 % úrokmi z omeškania ročne od 13.5.2009 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

Žalobca žalobu odôvodnil tým, že dňa 10.4.2008 bola medzi veriteľom Poštovou bankou, a.s. a žalovanou, v právnom postavení dlžníka, uzavretá J. o úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanej úver vo výške podľa zmluvy. Žalovaná sa podľa zmluvy zaviazala vrátiť poskytnutý úver v splátkach s lehotou splatnosti tej-ktorej splátky dohodnutou v zmluve. V dobe od uzatvorenia zmluvy po vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru žalovaná splatila svoj záväzok len čiastočne, pričom jednotlivé platby a spôsob ich započítania sú uvedené v listine Aktuálny stav úveru. Veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť predmetného úveru k 13.5.2009. Žalovaná ani napriek výzve zo strany veriteľa nezaplatila dlžnú pohľadávku. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje voči žalovanej výlučne istinu nesplateného úveru a zákonné úroky z omeškania odo dňa predčasnej splatnosti úveru, teda od 13.5.2009.

Pohľadávka voči žalovanej so všetkými právami s ňou spojenými bola postúpená Zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou dňa 15.12.2010 medzi spoločnosťou Poštová banka, a.s. ako postupcom a spoločnosťou BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED ako postupníkom, Zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou dňa 24.2.2011 medzi spol. BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED ako postupcom a spol. PRO CIVITAS, s.r.o. ako postupníkom, Zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou dňa 15.12.2014 medzi spol. PRO CIVITAS, s.r.o. ako postupcom a Bencont Investments, s.r.o. ako postupníkom, Zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou dňa 15.12.2014 medzi spol. Bencont Investments, s.r.o. ako postupcom a spol. BENCONT COLLECTION, a.s. ako postupníkom, teda žalobcom.

Pohľadávka bola voči žalovanej súdne uplatňovaná na rozhodcovskom súde, ktorý žalobe vyhovel v celom rozsahu a vo veci rozhodol rozhodcovským rozsudkom zo dňa 24.2.2012 sp. zn. IIC12100211, právoplatným dňa 18.5.2012, vykonateľným dňa 21.6.2012. Dňa 6.5.2013 bol podaný návrh na vykonanie exekúcie, žiadosť o vydanie poverenia bola zamietnutá (čo vyplýva zo spisu Okresného súdu Košice II sp. zn. 49Er/1838/2013). Po právoplatnosti uznesenia o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, Okresný súd Košice II zastavil exekučné konanie. Legislatívne zmeny, ktoré sa

premietli do rozhodovacej praxe súdov pri zastavení exekučného konania, v ktorom sa veriteľ domáha výkonu rozhodcovského rozsudku na základe dohodnutej rozhodcovskej doložky aplikáciou § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka spôsobili, že veriteľ napriek tomu, že postupoval pri uplatnení a vymáhaní svojej pohľadávky podľa platných právnych noriem a právne aprobovaným spôsobom, dostal sa do situácie, v ktorej sú popreté jeho legitímne očakávania, že exekučný titul bude možné vykonať, čo je v príkrom rozpore s princípom právnej istoty. Žalovaná k dnešnému dňu svoj dlh voči žalobcovi ako ani voči jeho právnym predchodcom nevyrovnala, preto sa žalobca domáha svojich nárokov súdnou cestou.

K posúdeniu plynutia premlčacej doby žalobca uviedol, že dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru nastal dňa 13.5.2009, žaloba na rozhodcovský súd bola podaná vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe a do času podania žaloby na rozhodcovský súd trojročná premlčacia doba v celej svojej dĺžke trvania neuplynula. Podaním žaloby na rozhodcovský súd prestala premlčacia doba plynúť, a to počas rozhodcovského konania a následne v období, keď veriteľ - oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie až do času, keď z dôvodu posúdenia neprijateľnosti a neplatnosti rozhodcovskej doložky exekučným súdom došlo k zastaveniu exekučného konania. Premlčacia doba v prípade žalovanej pohľadávky ešte neuplynula (spočívala od podania žaloby na rozhodcovskom súde po zastavenie exekučného konania) a po zastavení exekučného konania opätovne začala plynúť nasledujúci deň po právoplatnosti uznesenia o zastavení exekučného konania, kedy si veriteľ mohol opätovne uplatniť svoje právo voči dlžníkovi na súde.

2. Tunajší súd rozsudkom sp. zn. 24Csp/87/2017-73 zo dňa 17.10.2017 žalobu zamietol a stranám sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie.

3. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd uznesením sp. zn. 6Co/28/2018 zo dňa 14.12.2018 rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie z dôvodu, že v danom prípade obsah zápisnice z pojednávania zo dňa 17.2.2017 svedčí o tom, že dokazovanie ani jednou z listín, založených v spise, nebolo vôbec vykonané, pritom z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že súd prvej inštancie vyvodzoval skutkové zistenia, na ktorých založil právne posúdenie z listín, uvedených v dôvodoch rozsudku. Ak skutkové zistenia súdu prvej inštancie neboli podložené procesne správnym dokazovaním, nemal a ani nemohol mať pre svoje právne závery žiadne podklady. V dôsledku uvedeného procesného pochybenia súdu prvej inštancie došlo ku tzv. inej procesnej vade konania, majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci podľa § 365 ods. 1 písm. d/ C.s.p..

Súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, ak v prejednávanej veci neaplikoval pri rozhodovaní ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách, ktoré sa vzťahuje na prejednávajúcu vec a neskúmal platnosť zmluvy o postúpení žalobou uplatnenej pohľadávky z hľadiska tohto zákonného ustanovenia a tak jeho záver o nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu v tomto štádiu konania je minimálne predčasný. Žalobca svoju aktívnu legitímáciu odvodzoval zo zmlúv o postúpení pohľadávok. Podmienky postúpenia pohľadávky banky upravuje ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách, ktoré stanovuje predpoklady postúpenia bankovej pohľadávky inému subjektu a to aj nebankovému subjektu bez súhlasu klienta, pričom musí ísť o postúpenie písomnou zmluvou. Postúpená môže byť iba tá časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu a ktorá je splatná a podmienkou postúpenia je aj omeškanie dlžníka nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní so splnením čo len časti peňažného záväzku voči banke a to napriek písomnej výzve banky. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Súdna prax je jednotná v závere, že v prípade nesplnenia týchto osobitným zákonom stanovených predpokladov pre postúpenie bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, ide o postúpenie v rozpore so zákonom, kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka zakázané, ide teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Splnenie podmienok, stanovených v § 92 ods. 8 zákona o bankách je teda potrebné pre platné postúpenie pohľadávky banky na inú osobu a iba v prípade splnenia týchto zákonných podmienok je daná aktívna legitímácia postupníka na vymáhanie bankovej pohľadávky. V prípade nároku zo spotrebiteľskej zmluvy, o aký ide aj v prejednávanej veci, súd je povinný ex offo skúmať, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách a či je žalobca aktívne legitimovaný na podanie žaloby. Súd prvej inštancie dôvodnosť podania žaloby z vyššie uvedených hľadísk neskúmal, v dôsledku čoho nevykonal dokazovanie potrebné na vyriešenie otázky platnosti zmluvy o postúpení pohľadávok a preto je jeho rozhodnutie predčasné.

Z rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že pri posúdení otázky premlčania na vec aplikoval ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z. z.. V preskúmvanej veci bol v čase rozhodovania odvolacieho súdu v Zbierke zákonov vyhlásený Nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL.ÚS 11/2016-60 zo dňa 7.2.2018, podľa ktorého

ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy SR. Ustanovenie zákona, ktoré bolo nálezom Ústavného súdu vyhlásené za nesúladné s Ústavou, stráca po márnom uplynutí lehoty podľa § 125 ods. 3 tretej vety Ústavy, platnosť ex tunc, t. j. bolo anulované od počiatku. Na toto ustanovenie zákona sa hľadí, ako by nikdy nebolo platné a teda nikdy nebolo súčasťou právneho poriadku SR. Preto, pokiaľ súd rozhoduje v čase, kedy už ustanovenie zákona nesúladné s Ústavou nie je účinné a platné, nemôže na daný prípad takéto ustanovenie zákona aplikovať a to bez ohľadu na to, či v čase, keď nárok vznikol, bolo toto ustanovenie platné a účinné. V preskúmvanej veci odvolací súd rozhodol o odvolaní žalobcu dňa 14.12.2018, t. j. rozhodoval v čase, kedy už nález ústavného súdu o nesúlade § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa s ústavou bol vyhlásený v Zbierke zákonov (27.9.2018) a teda v čase jeho všeobecnej záväznosti. Odvolací súd preto pri riešení právneho posúdenia otázky premlčania nároku nemohol už aplikovať ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z. z., hoci v čase, kedy podľa súdu prvej inštancie došlo k jeho premlčaniu, bolo toto ustanovenie platné a účinné. To znamená, že odvolací súd musel pri posúdení premlčania vychádzať z ustanovenia právneho predpisu platného pred touto zmenou, teda z ust. § 100 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Keďže žalovaná sa v základnom konaní premlčania nedovolala, neprichádzalo vôbec do úvahy zaoberať sa dĺžkou premĺčacej doby a nebolo možné žalobu z dôvodu premlčania zamietnuť.

Súdu prvej inštancie uložil odstrániť procesné pochybenie, ktorého sa súd dopustil a vykonať dokazovanie na vyriešenie otázky, či došlo ku platnému postúpeniu žalobou uplatnenej pohľadávky na žalobcu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách a teda, či zmluva o postúpení pohľadávok medzi žalobcom a jeho právnymi predchodcami je platná a či je daná aktívna legitímácia žalobcu na vymáhanie žalobou uplatnenej pohľadávky. Otázkou premlčania práva sa súd môže zaoberať len v prípade, ak bude splnená podmienka § 100 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie opätovne o trovách celého konania, vrátane trov odvolacieho konania.

4. Na pojednávanie, nariadené na 26.2.2019 boli riadne a včas predvolaní žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu a žalovaná. Právny zástupca žalobcu písomným podaním, doručeným súdu dňa 25.2.2019, ospravedlnil svoju, aj žalobcu neúčast' na pojednávaní a navrhol, aby súd pojednával v ich neprítomnosti. U žalovanej bolo doručenie predvolania vykázané dňa 29.1.2019, žalovaná svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnila. Preto súd podľa ust. § 180 C.s.p. pojednával a rozhodol v neprítomnosti žalobcu a žalovanej.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie a zistil tento skutkový stav :

Poštová banka, a.s. ako veriteľ a žalovaná ako dlžník dňa 10.4.2008 uzatvorili Zmluvu o úvere, na základe ktorej veriteľ poskytol dlžníkovi úver vo výške 80.000,- Sk/2.655,51 eur pri ročnej úrokovej sadzbe 19 %, RPMN 20,74 % a žalovaná sa zaviazala vrátiť veriteľovi úver aj s príslušenstvom v 60 mesačných splátkach po 2.175,- Sk/116,- eur splatných od 10.5.2008 do 10.4.2013 (č.l. 21).

Poštová banka, a.s. listom zo dňa 13.5.2013 oznámila žalovanej, že úver sa stal predčasne splatným v celom rozsahu k 13.5.2009 a zároveň vyzvala žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 2.729,28 eur, z ktorej istina bola vyčíslená vo výške 2.495,19 eur (č.l. 20).

Poštová banka, a.s. dňa 10.12.2010 podala proti žalovanej žalobu na Stály rozhodcovský súd zriadený pri Rozhodcovská, arbitrážna a mediačná, a.s. o zaplatenie 2.495,19 eur s prísl.. Rozhodcovský súd rozhodcovským rozsudkom sp. zn. IIC12100211 zo dňa 24.2.2012 rozhodol tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 2.495,19 eur aj požadované príslušenstvo, vrátane náhrady trov konania. Rozhodcovský rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 18.5.2012 a vykonateľnosť dňa 21.6.2012 (č.l. 51).

Okresný súd Košice II v exekučnej veci oprávneného PRO CIVITAS s.r.o. (jeden z právnych predchodcov žalobcu) proti povinnej U.j uznesením sp. zn. 49Er/1838/2013 zo dňa 19.7.2013 rozhodol tak, že žiadosť súdneho exekútora B.u o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vedenej pod sp. zn. EX 4133/13 zamietol z dôvodu, že dohodnutý spôsob riešenia sporov vzniknutých medzi zmluvnými stranami zo zmluvy o úvere, t.j. v rozhodcovskom konaní, možno považovať za neprijateľnú podmienku, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzájomných právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Zmluvná podmienka, ktorá nebola spotrebiteľom individuálne dojednaná a ktorá vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní bráni tomu, aby na základe nej vydaný rozhodcovský rozsudok na návrh dodávateľa mohol byť exekučným titulom. Uznesenie v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 10.1.2014 sp. zn. 11CoE/185/2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 14.3.2014 (č.l. 57, 60).

Sporná pohľadávka bola z pôvodného veriteľa Poštovej banky, a.s. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1/2010 postúpená dňa 15.12.2010 spoločnosti BOSSNUT INVESTEMENTS LIMITED (č.l. 86),

zo spoločnosti BOSSNUT INVESTEMENTS LIMITED bola Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 5/2011 postúpená dňa 24.2.2011 spoločnosti PRO CIVITAS s.r.o., zo spoločnosti PRO CIVITAS s.r.o. bola Zmluvou o postúpení pohľadávok postúpená dňa 15.12.2014 postúpená spoločnosti Bencont Investments s.r.o. a zo spoločnosti Bencont Investments s.r.o. bola Zmluvou o postúpení pohľadávok postúpená dňa 15.12.2014 žalobcovi.

6. Podľa ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách (v znení, účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok, t. j. k 15.12.2010), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

7. Podľa ust. § 52 ods. 1 - 4 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, t.j. k 10.4.2008), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

8. Podľa ust. § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

9. Podľa ust. § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

10. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že Poštová banka, a.s. ako veriteľ a žalovaná ako dlžník dňa 10.4.2008 uzavreli zmluvu o úvere, na základe ktorej Poštová banka, a.s. poskytla žalovanej úver vo výške 2.655,51 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v 60 mesačných splátkach po 116,- eur splatných od 10.5.2008 do 10.4.2013. Keďže žalovaná nesplácala úver v zmysle uzavretej zmluvy, Poštová banka, a.s. vyhlásila predčasnú splatnosť úveru k 13.5.2009 a k uvedenému dňu vyčíslila nesplatenú časť istiny úveru vo výške 2.495,19 eur. Poštová banka, a.s. v zmysle rozhodcovskej doložky, ktorá bola súčasťou úverovej zmluvy, dňa 10.12.2010 podala žalobu na Stály rozhodcovský súd, ktorou žalovala žalovanú o zaplatenie jej dlhu podľa predmetnej zmluvy o úvere. Rozhodcovský súd rozsudkom zo dňa 24.2.2012 žalobe Poštovej banky, a.s. v celom rozsahu vyhovel, rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 18.5.2012 a vykonateľnosť dňa 21.6.2012.

Spoločnosť PRO CIVITAS s.r.o. ako oprávnený dňa 19.6.2013 podala návrh na exekúciu proti povinnej U.j, na základe exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku sp.zn.: IIC 12100211 zo dňa 24.2.2012 vydaného Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri Rozhodcovská, arbitrážna a mediačná, a.s.. Exekučný súd - Okresný súd Košice II uznesením č. 49Er/1838/2013 zo dňa 19.7.2013 žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Dulinu o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie, ktoré bolo potvrdené aj odvolacím súdom, nadobudlo právoplatnosť dňa 14.5.2014. Následne exekučný

súd exekučné konanie zastavil uznesením zo dňa 24.6.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 21.10.2015.

Pohľadávka z pôvodného veriteľa Poštovej banky, a.s. bola dňa 15.12.2010 postúpená na spol. BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED. Súd skúmal platnosť tohto postúpenia z hľadiska aplikácie ust. § 92 ods. 8 zák. č. 783/2001 Z.z. o bankách a dospel k záveru, že boli splnené zákonné podmienky postúpenia. Poštová banka a.s. výzvami zo dňa 1.4.2009 a 24.4.2009 vyzvala žalovanú na zaplatenie nedoplatku, keďže žalovaná splátky úveru splatné od 10.5.2008 do 10.11.2008, aj keď s omeškaním resp. čiastočne zaplatila, splátky splatné dňa 10.12.2008 a 10.2.2009 nezaplatila, splátky splatné dňa 10.1.2009 a 10.3.2009 zaplatila čiastočne a ďalšie splátky už nezaplatila. Banka listom zo dňa 13.5.2009 oznámila žalovanej zosplatnenie úveru k 13.5.2009. Až do postúpenia pohľadávky Poštovej banky, a.s. spoločnosti BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED dňa 15.12.2010 žalovaná svoj dlh nezaplatila, ani čiastočne. Z uvedeného vyplýva, že žalovaná bola, napriek písomnej výzve banky, nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, keď v omeškaní bola už od 11.9.2008.

Na základe uvedeného súd uzavrel, že žalobca je aktívne legitimovaný v tomto spore a jeho nárok je dôvodný čo do istiny v celom rozsahu, lebo z listinných dôkazov bolo preukázané a medzi stranami nebolo sporné, že žalobca si uplatnil nárok na zaplatenie žalovanou nesplatenou časťou istiny úveru vo výške 2.495,19 eur, preto súd žalovanú zaviazal na zaplatenie žalovanej sumy.

11. Podľa ust. § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, výšku úrokov z omeškania upravuje vykonávací predpis.

12. Podľa ust. § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 31.1.2013), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

13. Keďže si žalovaná svoju povinnosť nesplnila včas, dostala sa do omeškania s plnením peňažného dlhu, preto ju súd zaviazal na zaplatenie úrokov z omeškania. Právny predchodca žalobcu v oznámení o zosplatnení úveru zo dňa 13.5.2009 poskytol žalovanej dodatočnú 10-dňovú lehotu na plnenie, podľa ktorej žalovaná bola povinná plniť dňa 23.5.2009 a keďže tak neurobila, do omeškania sa dostala od 24.5.2009. Súd po zistení, že v čase keď sa žalovaná dostala do omeškania boli zákonné úroky z omeškania vo výške 9 % ročne, uložil žalovanej povinnosť zaplatiť z priznanej sumy 9 % úroky z omeškania ročne od 24.5.2009 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti úrokov z omeškania (od 13.5.2009), žalobu ako nedôvodnú zamietol.

14. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 C.s.p. a žalobcovi, ktorý bol úspešný v časti istiny v celom rozsahu, priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice II v dvoch písomných vyhotoveniach. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody § 365 C.s.p.) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.